Problema nr. 1 a arbitrajului:

SELECȚIA

Aruncînd o privire retrospectivă asupra a tot ce s-a scris pînă acum în materie de arbitraj, se poate constata că dezideratele autorilor acestor articole, publicate de-a lungul anilor, au fost totuși satisfăcute, adică: a fost editat și probabil se va reedita regulamentul de joc; au fost organizate cursuri cu participarea unor arbitri internaționali din țări cu fotbal avansat; anual au fost organizate cursuri de reîmprospătare pînă cînd cursanții au manifestat dezinteres și s-au eschivat să mai participe datorită repetării la infinit a unor tematici plicticoase; au fost introduse unele metode de arbitraj împrumutate de la arbitrii din diverse țări, pentru ca ulterior să se renunțe la acestea. Și totuși, nu avem rezultate pe măsura cerințelor.

Rătăcindu-se într-un labirint de probleme, din care unele de amănunt, conducerile de pînă acum ale Colegiului arbitrilor nu au ținut seama de o condiție esențială, care stă de fapt la baza întregii noastre politici de cadre și aceasta este SELECȚIA, pe care toți au evitat sistematic s-o pună în practică.

Spre deosebire de alte țări, cu fotbal avansat, la noi recrutarea viitorilor arbitri se face defectuos. Zadarnic vom organiza școli sau cursuri, cheltuind fonduri, dacă la baza recrutării candidaților nu vor exista criterii obiective de selecționare a celor ce urmează a frecventa OBLIGATORIU cursurile unei școli de arbitri.

Simpla propunere a asociației din care face parte candidatul, de multe ori redactată formal, este azi suficientă pentru recomandare. Subliniindu-se că cel propus întrunește anumite calități (care sînt acelea nu se știe), iar în plus arătîndu-se că a fost și jucător, solicitantul — în unele cazuri SOLICITATUL — primește viza de trecere într-o activitate care s-a dovedit a nu fi tocmai ușoară.

Dacă se ține seamă de faptul că, la examenul final, foarte puțini candidați (eu spun că nici unul) sînt declarați repetenți, „absolvenții" vă îmbrăca în cîteva luni cămașa cu ecusonul de arbitru, chiar dacă nu are calitățile minime pentru un început.

În practica învățămîntului din țara noastră, examenul de admitere este o metodă de selecție. Dacă la arbitri nu s-a făcut așa, aceasta este o greșeală care trebuie grabnic lichidată, examenul de admitere trebuind să fie prima măsură pe linia recrutării elementelor de care fotbalul are atîta nevoie.

De cîtva timp, circulă ideea ca foștii jucători internaționali sau cei care au activat în categorii superioare au calități deosebite și deprinderi formate pentru a deveni arbitri, urmînd a fi școlarizați separat prin cursuri de scurtă durată.

Indiscutabil, aceștia au unele calități care le dau dreptul să aspire la funcția de arbitru, avînd o pregătire fizică superioară, viteză în mișcare, unele deprinderi formate și obișnuința cu atmosfera jocurilor; cum s-ar spune, pornesc la drum avînd un teren cîștigat. Ce se întîmplă însă cînd viteza de gîndire, cealaltă calitate a arbitrului este practic sub limita minimă admisă și cînd în temperamentul și structura viitorilor arbitri nu se întrezărește o îmbunătățire rapidă a acesteia? Fostul jucător va fi totuși admis pentru că a fost internațional sau jucător de categoria A, apreciindu-se că celelalte calități se vor forma pe parcurs.

În legătură cu aceasta, cred că trebuie să mergem tot pe linia unei selecționări riguroase. A școlariza prin cursuri de scurtă durată pe unii foști jucători, pentru că au avut un nume în fotbal, trecîndu-se peste anumite reguli statornicite în întreaga noastră activitate, consider că este o greșeală care mai tîrziu poate aduce prejudicii. De altfel, au fost înregistrate asemenea cazuri de jucători mari care, devenind arbitri, au dovedit că sînt lipsiți de calități. Nu trebuie nici un moment să facem deosebirea între jucători mari și jucători mici, cînd este vorba de altă activitate de la startul căreia pornesc toți cu șanse aproximativ egale.

Am văzut la lucru doi arbitri: pe Calomfir și pe Caricaș — ultimul fost fundaș central al echipei naționale. Identitatea lor ca structură mă obligă să fac următoarea remarcă: arbitrul N. Rainea — Bîrlad, fără a fi fost un mare jucător, este azi după numai 4 ani unul din bunii noștri arbitri, datorită unor calități pe care cei arătați mai sus — să nu se supere — nu le au și nu se știe dacă le pot dobîndi datorită temperamentului lor, ca să mă exprim într-un termen medical, bradipsihic. La un examen de admitere în care această condiție ar fi o probă eliminatorie, ei și alții ca ei vor fi categoric respinși.

Calitatea de fost jucător internațional sau de categoria A nu este întotdeauna o garanție în arbitraj. De multe ori, nici nu este necesară această calitate. Nu trebuie ignorat, de pildă, că C. Mitran, un jucător modest al echipei Industria lutei, a fost cel mai bun arbitru român pînă acum cîțiva ani. Nici Denis Xifando, cu care școala românească de arbitraj se poate mîndri, n-a contat ca fotbalist activ.

Prin organizarea separată a cursurilor pentru foștii jucători de categoria A sau internaționali, se manifestă o tendință de subestimare a foștilor jucători care au activat în categorii inferioare; aceștia deși și-ar putea valorifica calitățile necesare unui arbitru, nu o fac și nu o vor face, pe de o parte, din cauza unui complex de inferioritate, iar pe de altă parte, din cauză că au ajuns la concluzia că nu pot promova înaintea unor foști jucători cu stagiu în categoria republicană, care au și fost incluși în loturi republicane după un stagiu minim (de ce?) înaintea altor arbitri mai vechi.

O asemenea situație determină pe foștii jucători din categoriile inferioare să abandoneze ideea de a se face arbitri.

Organizarea școlilor de arbitri (eu aș spune că și a cursurilor anuale) este obligația fiecărui colegiu și de aceea conducerea Colegiului arbitrilor trebuie să stimuleze organele sale subordonate să recruteze și să pregătească pe viitorii arbitri, foști jucători, indiferent de categorie, astfel încît toți să cunoască mai întîi ce înseamnă arbitrajul la o categorie inferioară, care reprezintă de fapt adevărata școală de arbitraj.

Socotesc, de asemenea, că trebuie să se renunțe la școli de arbitri gigant, cu clase de cîte 80—100 cursanți, așa cum s-a procedat ani de-a rîndul la București.

Este timpul ca o dată cu măsurile radicale care bănuiesc că se vor lua, să se facă ordine și în această activitate. Sînt prea mulți arbitri intrați în activitate fără examen de admitere, care teoretic cunosc arbitrajul, însă practic încurcă lucrurile și admit ca jocurile de fotbal să fie confundate cu o luptă în care mijloacele incorecte le asigură cîștig de cauză, în dauna tehnicii, a spectaculozității jocului.

MIHAIL POPA
arbitru F.I.F.A.

Am aflat, vă informăm

FOTBAL

ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÎNĂ

● Bogat program internațional în săptămîna care a început: 26 iulie, la Tg. Mureș: A.S.A. — Neu Brandenburg (R.D.G.); 27 iulie, la Constanța: Farul — Motor Zwickau (R.D.G.); 30 iulie, la Constanța: Farul — F.C. Sittardia (Olanda); 30 iulie, la Ploiești: Petrolul — Motor Zwickau iar la Mediaș: Neu Brandenburg — Gaz metan.

PROGRAMUL DE PREGĂTIRE AL ARĂDANILOR

● **Corespondentul nostru din Arad, ȘTEFAN IACOB, ne comunică programul meciurilor de pregătire și verificare ale echipei U.T.A.: 27 iulie, la Arad, cu Vagonul; 30 iulie, la Arad, cu Politehnica Timișoara; 3 august, la Arad, cu I.C.A.; 6 august, la Oradea, cu Crișul.**

BÜKÖSI LA PORTUL CONSTANȚA

● Bükösi va juca în sezonul viitor la Portul Constanța. El a și debutat în noua echipă, jucînd într-un meci amical împotriva... Farului.

BULETINUL TRANSFERĂRILOR

● **Pînă luni după-amiază, la F.R. Fotbal au mai fost depuse forme de transfer pentru următorii jucători: F. Covaci (fost Știința Petroșeni), A. Naidin (Minerul Anina), D. Căunei și I. Achim (ambii Victoria Tg. Jiu), toți pentru Jiul Petroșeni; Udroaica (Oltul Rm. Vîlcea) și Cucla (Gloria Bîrlad) — ambii pentru U.T.A.**

● **F.R. FOTBAL anunță: în campionatele juniorilor vor avea drept de joc sportivii născuți după 1 septembrie 1949 sau mai tineri...**

RAPID – DINAMO ȘI STEAUA – PROGRESUL SÎMBĂTĂ, ÎN NOCTURNĂ, PE „REPUBLICII"

● **Așa cum am mai anunțat, Consiliul orășenesc al UCFS București, organizează prima ediție a „Cupei Bucureștiului", pentru echipele de categoria A, sîmbătă 29 iulie și marți 1 august, în nocturnă, pe stadionul „Republicii".**

Sîmbătă, începînd de la ora 18,30 se vor disputa, în urma tragerii la sorți, întîlnirile Rapid — Dinamo și Steaua — Progresul.

Marți, programul va avea următoarea alcătuire: începînd de la ora 18,30 se vor întîlni învinsele (de sîmbătă) și, în continuare, învingătoarele, pentru a desemna cîștigătoarea trofeului.

În pauzele meciurilor, se vor desfășura concursuri de atletism, demonstrații de moto și ciclism la care vor participa cei mai reputați sportivi bucureșteni printre care Andrei Barabaș, Zoltan Vamoș, C. Bloțiu (atletism), Cristian Dovids, Tr. Macarie, Ervin Seiler (moto), V. Burlacu, Soare Paul (ciclism) etc.

Publicului îi vor fi oferite și noutăți, înregistrate, din repertoriul orchestrei de muzică ușoară „Sincron".

Consiliul orășenesc al UCFS, organizatorul competiției, și A.S. Loto-Pronosport vor oferi premii atît cîștigătorilor trofeului, cît și echipelor clasate pe locurile II—III.



Reprezentativa regiunii Ploiești, cîștigătoarea „Cupei F.R.F." pentru juniori Foto: V. Bageac

CE TALENTE AVEM?

Timp de opt zile, pe stadioanele „Poiana" și „Rafinăria" din Cîmpina, 16 reprezentative de regiuni și-au disputat „Cupa F.R.F." pentru juniori. După cum s-a anunțat, trofeul a fost cîștigat de reprezentativa regiunii Ploiești (antrenori N. Stoian și V. Ionescu). Un succes binemeritat, care a răsplătit jocurile frumoase făcute în competiție. Semnificativ este faptul că tinerii ploieșteni n-au cunoscut înfrîngerea (un singur meci egal, în semifinală, cu Mureș) și n-au primit nici un gol în cele cinci partide susținute. Reprezentativa regiunii Ploiești s-a dovedit a fi cea mai bună echipă, avînd o apărare sobră și o înaintare eficace, care a înscris 9 goluri. Locurile următoare în clasament au fost ocupate, în ordine, de regiunile Brașov (antrenor St. Hidișan), București oraș (antrenori M. Bîrsan și C. Ardeleanu) și Mureș — Autonomă Maghiară (antrenori D. Vakarcs și E. Turoș). O impresie deosebită a lăsat evoluția bucureștenilor. Antrenorii M. Bîrsan și C. Ardeleanu au prezentat o formație de tineri talentați, unii dintre ei avînd o bună pregătire tehnică. În ultima partidă, pentru locurile 3—4, ei au oferit multe faze frumoase de fotbal, depășind net apărarea masivă a mureșenilor, care nu primise nici un gol în celelalte patru meciuri.

În afara reprezentativelor sus-amintite, o bună comportare au avut, în jocurile din serii, echipele regiunilor Bacău, Galați și Banat. La polul opus s-au situat reprezentativele regiunilor Argeș, Oltenia, Cluj și București — regiune. Antrenorii lor au depus o activitate slabă de depistare și pregătire a echipelor înscrise în competiție. Reprezentativele Argeșului, Olteniei, Clujului și Iașului au marcat doar unul sau două goluri în trei partide. O altă grupă a fost formată din reprezentativele Crișanei, Constanței și Hunedoarei — cu o comportare oscilatorie.

În general, în jocul echipelor s-a putut constata un progres față de ediția trecută. Dar, trebuie să ținem seama că atunci au participat numai tinerii născuți după 1 septembrie 1949, pe cînd la ediția recent încheiată au avut drept de participare și cei născuți după 1 ianuarie 1949, deci cu o vîrstă mai mare. Majoritatea echipelor au fost formate din tineri născuți în anii 1949 și 1950. Astfel, lotul Ploieștiului a cuprins 5 jucători născuți în 1949 și 9 în 1950, București oraș și Oltenia — numai în anii 1950 și 1951, Brașov — cu 8 în 1949 și 6 în 1950 și 1951, Maramureș cu 10 în 1949 și 4 în 1950 (cu toate acestea a ocupat locul 3 în serie!).

Totuși, problema nr. 1 a competiției n-a constituit-o valoarea jocului echipelor, ci depistarea unor elemente talentate, cu perspective. În cele 28 de meciuri disputate s-a observat un fapt îmbucurător: acela că sînt mulți tineri talentați care, instruiți cu atenție, ar putea aduce un aport serios în fotbalul nostru. Ne referim, în primul rînd, la așa-zișii „stîngaci": Anghel Iordănescu (din București, născut în 1950), Ștefan Ciutac (Brașov, 1950), Vasile Simionaș (Bacău, 1950), Costel Florea (Ploiești, 1950), Doru Munteanu (București, 1950). În al doilea rînd, portarii. La nici una din edițiile „Cupei F.R.F." n-au fost prezenți jucători cu asemenea calități, ca cei de acum. Ne gîndim la Cristian Bărbulescu (Ploiești, 1950), Ion Olteanu (Brașov, 1950) și Ștefan Ungvari (Mureș, 1951). În ceea ce privește înaintașii centrali, „Cupa" nu a adus ceva deosebit. Totuși, sînt cîteva elemente cu perspective, care trebuie însă să muncească mult pentru a atinge un nivel corespunzător cerințelor fotbalului modern. Este cazul tinerilor Marian Petreanu (București, 1950), Ion Sima (Banat, 1950), Tudorel Cotigă (Galați, 1950) și Ion Vasile (Brașov, 1949). Lista evidențiaților mai cuprinde pe M. Vidac (Banat, 1949) — portar, T. Gagheș (Cluj, 1950), M. Rădulescu (Ploiești, 1949), M. Olteanu (București, 1950), R. Gotlieb (Crișana, 1949), S. Diaconu (Galați, 1950) — fundași, A. Moldovan (Cluj, 1950), I. Naom (București, 1951), A Csiszar (Mureș, 1949) — mijlocași, R. Ionescu (București, 1951), A. Kanyaro (Mureș, 1951), M. Schwartz (Brașov, 1949), E. Lucaci (Mureș, 1949) — atacanți. Ne oprim aici pentru că, de fapt, pe listă sînt trecute 60 de nume ale tinerilor fotbaliști care au fost selecționați în tabăra ce funcționează la Cîmpina.

La întreceri am revăzut și vechi cunoștințe, juniori care s-au impus în fața specialiștilor la ediția trecută a „Cupei". În formația București-oraș au fost prezenți Dumbrean și Viciu, iar în a Constanței — Etem și Biliboacă. Bucureștenii s-au arătat a fi în progres, ceea ce dovedește că ajutorul primit din partea federației și a antrenorilor lor n-a fost zadarnic. În schimb, constănțenii Etem și Biliboacă par a avea un nivel mai slab de pregătire decît cel atins în ultima lor perioadă de activitate în cadrul lotului de juniori. Ei au fost depășiți de alți tineri, în ceea ce privește tehnicitatea. Se pare că antrenorii Farului, care ne-au anunțat în iarnă că cei doi au fost promovați în lotul de seniori, n-au depus strădulnțe pentru ridicarea măiestriei acestora. Desigur, vina principală o au Etem și Biliboacă. Ei cred că au ajuns la un asemenea nivel încît nu mai au ce învăța. Mergînd, însă, pe o asemenea cale, vor aștepta încă mult timp pe tușe cu speranța că vor deveni titulari ai echipei din orașul de pe malul mării.

★

Și acum, cîteva păreri:

● Sistemul de desfășurare a „Cupei" trebuie revizuit. Este destul de dificil ca o echipă (cuprinzînd doar 14 jucători în lot) să dispute cinci meciuri în opt zile. La turneul final să ia parte patru echipe, calificate prin meciuri tur-retur.

● Stabilirea unei limite de vîrstă. La ediția recent încheiată, au luat parte juniori cu o vîrstă mai mare decît la ediția trecută. De asemenea, juniorii care au fost prezenți într-un alt turneu final republican (de exemplu: al școlilor profesionale, al liceelor ș.a.m.d.) și în ediția trecută a „Cupei" să nu aibă dreptul de a juca în această competiție. „Cupa F.R.F." trebuie să se transforme într-o întrecere rezervată doar ultimei „producții" de juniori.

● În tabără să fie chemați și ceilalți juniori evidențiați în competiții cu finale republicane, deoarece în prezent n-au fost invitați elevii remarcați la „finalele" școlilor profesionale.

● Antrenorii celor mai talentate elemente să fie obligați să prezinte planuri de pregătire a acestora. În funcție de rezultate, antrenorii să fie stimulați sau sancționați.

P. VINTILĂ